

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Lacrimæ Orbis Universi, Post Primam Protoparentum
nostrorum E Paradiso Exulum culpam, exortæ, In
Universim Genus Humanum, traduce reatu propagatæ,
Ruptis animorum abyssis, Laxatis cordium fontibus, ...**

Schmucker, Mathias

Glacii, Anno 1689

Ex D. Eucherio Episcopo Lugdunensi, qui Mundi Vanitatem deplorans, ab hac Valerianum cognatum suum avertere laborat: ipsismet oculis præsentissimè ingerit defluentium rerum vilitatem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38152

Ubi nutritores? Ubi exercituum Duces? Ubi Satrapæ
 tyranni? Nonne omnia pulvis? Nonne omnia fa-
 milia? Nonne in paucis versibus eorum vitæ memoria
 est? Respice sepulcra, & vide, quis sit servus? quis
 Dominus? quis Dives? discerne, si potes, victum à Re-
 ge, fortem à debili, pulcrum à deformi. Memor itaq;
 esto tui, ne aliquando extollaris: memor autem eris, si
 te ipsum respexeris.

*Ex D. Eucherio Episcopo Lugdunensi, qui
 Mundi Vanitatem deplorans, ab hac Valerianum cogna-
 tum suum avertere laborat: ipsismet oculis præsen-
 tissimè ingerit defluentium rerum vilitatem.*

Agitur humanum genus, inquit, rapida in occasum
 mortalitate, omnisq; posteritas succedentium sæ-
 culorum lege decurrit. Patres nostri præterierunt;
 nos abibimus, posteri sequentur; velut ex alto undarum
 ætus, aliis atque aliis supervenientibus, in littoris ex-
 tremis franguntur; ita ut in terminum mortis succidiæ
 succiduntur ætates. Quidquid est, illarum rerum faci-
 es, adumbratis quondam nitoribus expolita jam obsole-
 vit, omnisque fucatus splendor intercidit. Vix jam
 hoc habet Mundus, ut fallat, periit imago illa rerum ad
 decipiendum usque decora. Prius nos seducere vero
 cogitabat fulgore: non poterat: propè jam non valet
 ipsa nos falsâ ostentatione corrumpere. Solidis bonis
 crebat, ecce deficit etiam caducis. Non hunc, aut ad
 tempus speciosa ornant, aut imposterum mansura con-
 ornant, nisi nosmet ipsi decipimus, pœnè Mundus de-
 cere non potest. Sed quid dissimulamus ea ex pre-
 mere

B

mere

Handwritten notes:
 104
 45

mere quæ fortiora sunt? Dissipatas loquimur opes
 di, cum jam ipse Mundus in finem suum vergens,
 tiis agatur extremis. Quantò istud majus & gra-
 est, quòd jam ipse non in longum erit? Quid con-
 moramus attritam ejus rem & supellectilem? Ne-
 meritò in defectum viribus ævo non sumptis urge-
 adminiculisque suis destituitur, cum jam in senium
 tanti onere succumbat. Postrema Mundi ætas re-
 est malis, tanquam morbis senectus. Visa sunt, vid-
 tūrque jam dudum ista cano sæculò: fames, pestilentia,
 vastitas, bella, terrores. Hi sunt in ultimis jam
 langviores sui: hinc sæpè illa cernuntur signa, motus
 terrarum, permutatæ temporum vices, monstro-
 mantium fœcunditates: quæ omnia adhuc proced-
 tis prodigia sunt Temporis, sed jam deficientis. Sa-
 enter opinor, omnia & cum nervo, dignaque Eucha-
 qui magnorum sui sæculi Pontificum longè Maximim-
 men retulit.

O D A.

Quid doctos terimus Candide codices,
 Fatis interea dura legentibus
 In nos de rigido carmina pulpito?
 Fuscamus cerebrum nube, Cleanthicis
 Doctum luminibus: volvimus indices,
 Et curas vigili dicimus Hespero
 Facturi invidiam lumine Phosphoro,
 Nostræ non memores, quàm niteat brevis
 Fax vitæ impavidis, forsan in ultimas
 Cessuræ tenebras & tumuli Scrobem.
 Sic horas studii ducimus ebrias
 Lassatósque dies: inflatiabilis